

## Tóm tắt tác phẩm truyện ngắn Thuốc - Lỗ Tấn

**Tổng hợp những bài văn mẫu hay tóm tắt nội dung truyện ngắn Thuốc của nhà văn Lỗ Tấn - Văn mẫu lớp 12**

**Đề bài:** Tóm tắt truyện ngắn "Thuốc" của Lỗ Tấn, văn hào Trung Quốc trong thế kỉ XX.

**Bài làm:**

### *Bài tóm tắt ngắn gọn nhất bài Thuốc của Lỗ Tấn*

Lão Hoa là chủ một quán trà nhỏ, có đứa con trai bị bệnh lao rất nặng, người ta đã mách lão một thứ thuốc rất kỳ quái là bánh bao tẩm máu người.

Truyện được bắt đầu bằng không khí ảm đạm của buổi sáng lão Hoa đi mua thuốc cho con. Lão đi trong sự hồi hộp, lo âu và hy vọng. Người đi xem rất đông, chen mãi lão mới mua được thuốc dù đã đặt trước, về nhà hai vợ chồng lão cho con ăn thuốc mà lòng tràn đầy hy vọng vào sự hiệu nghiệm của liều thuốc kỳ quái. Đám đông đi xem chém người về, vào quán trà nhà lão Hoa và bàn luận về người vừa bị chém. Tham gia cuộc bàn luận có đầy đủ các thành phần từ "người tóc hoa râm" đến "anh chàng hai mươi tuổi". Qua câu chuyện của họ thì biết người bị chém là Hạ Du, một người dám đi làm cách mạng, bị bắt rồi còn rử đề lao làm "giặc". Những người bàn luận rất ngạc nhiên về hành động của Hạ Du và cho là anh bị điên.

Vào buổi sáng mùa xuân tại nghĩa địa hai bà mẹ ra thăm mộ con, bà Hoa Thuyên và mẹ Hạ Du. Thuốc bánh bao tẩm máu người không cứu được thằng Thuyên. Mộ nó nằm cách mộ Hạ Du một con đường – ranh giới tự nhiên giữa đám mộ những người chết chém chết tù và những người chết nghèo. Bà Hoa bước qua con đường để an ủi mẹ Hạ Du. Họ ngạc nhiên khi thấy trên nấm mộ Hạ Du có một vòng hoa màu trắng. Câu chuyện kết thúc bằng câu hỏi của người mẹ “Thế này là thế nào?”. Qua tác phẩm nhà văn muốn đề cập đến một vấn đề có ý nghĩa vô cùng lớn đối với dân tộc Trung Hoa lúc đó, đó là vấn đề cách mạng giải phóng cả dân tộc khỏi sự u mê, tăm tối.

### *Một số bài mẫu tóm tắt truyện ngắn Thuốc của học sinh lớp 12*

#### **Bài số 1:**

Một đêm thu gần về sáng, trăng lặn rồi. Lão Hoa Thuyên ngồi dậy, đánh diêm thắp đèn. Một cơn ho nổi lên. Bà Hoa sờ soạn dưới gối lấy ra một gói bạc đồng đưa chồng. Lão tắt đèn con, cầm đèn lồng ra đi. Đứa con trai lại cất lên một cơn ho nữa. Trời lạnh, tối om, đường hết sức vắng. Chỉ gặp vài con chó. Lão Hoa Thuyên cảm thấy sáng khoái, như bỗng dung mình trẻ lại, và ai cho phép thần thông cải tử hoàn sinh. Lão Hoa Thuyên đi những bước thật dài. Trời sáng dần. Phía trước là ngã ba, lão Hoa Thuyên tìm một cửa hiệu, đứng dưới mái hiên, tựa lưng vào cửa. Lão giật mình khi có người hỏi. Lão đưa tay lên ngực sờ gói bạc. Bọn lính đi đi lại lại, xô nhào tới như nước thủy triều. Đám người lại

## Tóm tắt tác phẩm truyện ngắn Thuốc - Lỗ Tấn

xô đẩy nhau ào ào... Một người mặc áo đen, mắt sắc như hai lưỡi dao chọc thủng vào làm lão co rúm lại,... Hắn đưa cho lão một chiếc bánh bao nhuộm máu đỏ tươi, máu còn nhỏ từng giọt, từng giọt. Hắn giật lấy gói bạc, nấn nấn rồi quay đi... Lão Hoa Thuyên sẽ mang cái bánh ấy về nhà, đem sinh mệnh lại cho con lão, và lão sẽ sung sướng biết bao!

Lão Hoa Thuyên về đến nhà thấy quán hàng đã bày biện sạch sẽ. Thằng Thuyên đang ngồi ăn cơm. Bà Hoa từ bếp chạy ra, môi run run hỏi chồng: "Có được không?". Vào bếp, hai vợ chồng bàn bạc một hồi. Bà Hoa đi ra một lát, đem về một lá sen già, bọc bánh lại nướng. Một mùi thơm quái lạ tràn ngập cả quán trà. Cậu Năm Gù đi vào quán rồi nói: "Thơm ghê nhỉ!... Rang cơm đây à?". Thằng Thuyên cầm lấy vật đen thui, bẻ đôi ra ăn. Hai vợ chồng bà Hoa đứng bên con. Ăn hết chiếc bánh thằng Thuyên lại ho, nằm xuống ngủ, Bà Hoa lấy chiếc mền kép vá chằng chịt đắp cho con.

Quán trà đã đông khách. Cậu Năm Gù, người râu hoa râm, bác cả Khang... Bác ta cất tiếng nói oang oang: "Đã ăn chưa? Đỡ rồi chứ?... Cam đoan thế nào cũng khỏi. Ăn còn nóng hổi hổi thế kia mà! Bánh bao tẩm máu người như thế, lao gì ăn mà chẳng khỏi!". Đám khách hỏi nhau về tên người bị chết chém, là người họ Hạ, con bà Tứ. Cái thằng nhãi con ấy không muốn sống. Bác cả Khang cao hứng nói, "tớ chẳng nước mẹ gì", cái áo nó cởi ra thì lão Nghĩa đề lao lấy mất. May nhất là ông Thuyên nhà này, thứ đến là cụ Ba đem thằng cháu ra thú, được thưởng 25 lạng bạc trắng, chẳng mất cho ai một đồng kẽm! Cái thằng nhãi con ấy nằm trong tù rồi còn dám rủ lão đề lao làm giặc. Hắn dám vuốt râu cọp nên bị lão ta đánh cho hai bạt tai. Cái thằng khốn nạn! Thật đáng thương hại! Hắn điên thật rồi!

Tiết thanh minh năm ấy, bà Hoa đi ra nghĩa địa. Một con đường nhỏ, bên trái là mộ những người chết chém hoặc chết tù, bên phải là mộ những người nghèo. Bà Hoa bày ra trước nấm mộ mới đắp một bát cơm, bốn đĩa thức ăn rồi khóc một hồi, đốt xong vàng giấy, ngồi bệt xuống đất ngẩn ngơ... Gió hiu hiu thổi vào mớ tóc bà Hoa mới cắt ngắn, so với năm ngoái chắc là bạc nhiều lắm rồi! Lại một người đàn bà khác, tóc bạc già nửa, áo quần rách rưới, cứ đi ba bước lại dừng lại. Chợt thấy bà Hoa, xấu hổ nhưng rồi cũng đánh liều đi tới trước nấm mồ bên trái con đường mòn. Cũng bày ra một bát cơm, bốn đĩa thức ăn, khóc một hồi, rồi đốt vàng... Bà ta bỗng run lên loạng choạng, mắt trợn trừng ngơ ngác. Bà Hoa vội chạy sang khẽ nói: "Bà ơi! Thôi mà, thương xót làm chi nữa! Ta về đi thôi!". Bà kia gật đầu rồi chỉ tay về một vòng hoa, hoa trắng hoa hồng xen lẫn nhau, nằm khoanh trên nấm mộ khum khum. Bước lại gần mộ con, bà kia nói: "Hoa không có gốc, không phải dưới đất mọc lên! Ai đã đến đây?... Thế này là thế nào?".

Bà ta khóc to: "Du ơi! Oan con lắm Du ơi!... Trời còn có mắt, chúng nó giết con thì rồi trời báo hại chúng nó thôi! Du ơi! Hồn con... ứng vào con quạ kia đen đụ vào nấm mộ con cho mẹ xem, con ơi!".

## Tóm tắt tác phẩm truyện ngắn Thuốc - Lỗ Tấn

Người đến thăm viếng mộ càng đông. Hai người đàn bà uể oải thu dọn bát đĩa ra về. Một tiếng "Coa... a" rất to, hai bà giật mình quay lại, thì thấy con quạ xòe đôi cánh, bay thẳng về phía chân trời.

### **Bài số 2:**

Lỗ Tấn viết *Thuốc* vào tháng Tư năm 1919, thời kỳ Trung Quốc đang ở chế độ phong kiến, nửa thuộc địa, nhân dân Trung Quốc thì vô cùng tăm tối và lạc hậu, "họ ngủ mê trong một cái nhà hộp bằng sắt không có cửa sổ" (Lỗ Tấn). Có hai câu chuyện được lồng trong một cốt truyện: Chuyện về việc lấy thuốc của vợ chồng lão Hoa Thuyên và chuyện về người chiến sỹ cách mạng Hạ Du.

Lão Hoa là chủ một quán trà nhỏ, có đứa con trai bị bệnh lao rất nặng, người ta đã mách lão một thứ thuốc rất kỳ quái là bánh bao tẩm máu người.

Truyện được bắt đầu bằng không khí ảm đạm của buổi sáng lão Hoa đi mua thuốc cho con. Lão đi trong sự hồi hộp, lo âu và hy vọng. Người đi xem rất đông, chen mãi lão mới mua được thuốc dù đã đặt trước, về nhà hai vợ chồng lão cho con ăn thuốc mà lòng tràn đầy hy vọng vào sự hiệu nghiệm của liều thuốc kỳ quái. Đám đông đi xem chém người về, vào quán trà nhà lão Hoa và bàn luận về người vừa bị chém. Tham gia cuộc bàn luận có đầy đủ các thành phần từ "người tóc hoa râm" đến "anh chàng hai mươi tuổi". Qua câu chuyện của họ thì biết người bị chém là Hạ Du, một người dám đi làm cách mạng, bị bắt rồi còn rù đề lao làm "giặc". Những người bàn luận rất ngạc nhiên về hành động của Hạ Du và cho là anh bị điên.

Vào buổi sáng mùa xuân tại nghĩa địa hai bà mẹ ra thăm mộ con, bà Hoa Thuyên và mẹ Hạ Du. Thuốc bánh bao tẩm máu người không cứu được thằng Thuyên. Mộ nó nằm cách mộ Hạ Du một con đường – ranh giới tự nhiên giữa đám mộ những người chết chém chết tù và những người chết nghèo. Bà Hoa bước qua con đường để an ủi mẹ Hạ Du. Họ ngạc nhiên khi thấy trên nấm mộ Hạ Du có một vòng hoa màu trắng. Câu chuyện kết thúc bằng câu hỏi của người mẹ "Thế này là thế nào?". Qua tác phẩm nhà văn muốn đề cập đến một vấn đề có ý nghĩa vô cùng lớn đối với dân tộc Trung Hoa lúc đó, đó là vấn đề cách mạng giải phóng cả dân tộc khỏi sự u mê, tăm tối.